



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

**Parisiis, 1644**

XVI. Quod non oporteat sacratum virum vestimentis preciosis indui.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15473**

Matth. 6.

1. Cor. 7.

Act. 20.

dine penitus alienum. Audi-  
uimus enim ex ipsa dominica  
voce: *Quia nemo potest duobus  
domini seruire. aut enim unum  
odio habebit, & alterum dili-  
get: aut unum sustinebit, & al-  
terum contemnet.* Vnusquisque  
ergo secundum apostolicam vo-  
cem, in quo vocatus est, in hoc  
debet manere, & in vna lo-  
cari ecclesia. Quæ enim per  
turpe lucrum in ecclesiasticis  
rebus efficiuntur, aliena con-  
sistunt a Deo. Ad vitæ vero hu-  
ius necessitatem studia sunt di-  
uersa: ex his vero qui voluerit,  
acquirat corporis opportuna.  
Ait enim Apostolus: *Ad ea que  
michi opus erant, & his qui me-  
cum sunt, ministrauerunt ma-  
nus istæ.* Et hæc quidem in hac  
a Deo conseruanda vrbe. Ce-  
terum in villis quæ foris sunt,  
propter inopiam hominum in-  
dulgeatur.

*Quod non oporteat sacramum vi-  
rum vestimentis preciosis  
indui.*

Omnis iactantia & ornatura  
corporalis aliena est a sacrato or-  
dine. Eos ergo episcopos vel  
clericos qui se fulgidis & claris  
vestibus ornant, emendari o-  
portet. Quod si in hoc permane-  
serint, epitimio tradantur. Si-  
militer eos qui vnguentis inun-  
guntur. Quoniam vero radice  
amaritudinis exorta, contami-  
natio facta est in catholica ec-  
clesia Christianos calumnian-  
tium heresis, etiam hi qui hanc  
recepérunt, non solum imaginariae  
picturas abominati sunt,  
sed & omnem reuerentiam re-  
pulerunt, eos qui religiose ac pie

τίας, ικούσαιμῷ γδ ἔξαυτῆς τῆς κυ-  
ελαῖς Φωνῆς· ὅπου διώτατῷ της δυ-  
σι κωρίσις διυλθεῖν. ή γδ̄ φάραμ-  
ον, & πάντα ἐπροάγαπτος· ή τούς εὐός  
διδίζεται, καὶ τοῦ ἑτού καταφρονή-  
σι. ἔκαστος οὐκέπιτελῶ δότοσολικών  
Φωνῶν, σὺν ᾧ ἐκλήθη, σὺν τούτῳ ὁ φε-  
λει μόνεν, καὶ τεφεσοβρύθειν σὺν μᾶ-  
σκηλονίᾳ. τὰ γδ̄ δὲ αἰχροκέρδην γι-  
νόμενα ἡπεὶ τῷ σκηλητοστικῷ τρε-  
ματον, διλότερα τοῦ θεοῦ καθεστη-  
σι. τοφές ἢ τῷ τῷ βίου πόνου γείσον  
ἔπιπτειματά είσι διάφοροι. ἔξα-  
υτῷ εἴ τις βούλειτο, τῷ χρειάδι τῷ το-  
ματῷ ποιεῖσθω. ἔφη γδ̄ ὁ δόποσ-  
λος· τῶς χρείας μου καὶ τοῖς οὖσ-  
μεγ̄ ἐμεοὶ ἵστηρετοιν αἱ χεῖρες αὐ-  
τοῦ. καὶ τῶν ταῦτα μόνον τὸν πατέρην θεοφυ-  
λάκητο πόλει. σὺν δὲ τοῖς ἔξω χωρίοις,  
διὰ τῶν ἐλενψιν τῷ διεργάτῃ, πα-  
τεροφερέσθω.

15<sup>1</sup>.

Οπού δεῖ ιερεπικὸν αἵδρα ιμα-  
ποὺς πολυτελέστιν αἱμφιν-  
νυθαι.

Γάστα βλασφεία ἐκομιστι σωμα-  
τικὴ ἀλογεῖται ὅτι τῆς ιερεπικῆς τέ-  
λεως. τὸν οὐκέπιτελνον κοσμοῦταις  
ἔπιπτοποιοις ή κληροκοις δὲ ἐδήπων  
λαμπτεῖν ἐπειφανάν, πούποις διορ-  
θοδοταὶ γένεται δὲ ἔπιμρόνεν, ἔπιπτοι  
ἄραδιδδαται. ὠσαύποις δὲ τὸν ταῦ-  
τα χειρούργοις. ἐπειδὴ δὲ ρίζα πτερίας  
διέσθισται, μίασμα γέγονεν σὺν τῇ κε-  
δολικῇ σκηλητοῖς η τῷ χεισιανοκεπ-  
τρέψον αἴρεσις. Εἰ οἱ πατέρες δεξάμενοι  
οὐ μόνον ταῖς εἰκονικαῖς αἰναῖς ωραφοῖς  
ἐδελύξαντε, διλὰ δὲ πᾶς διλαβεῖν  
ἀπώσαντο, τὸν σεμνῶς καὶ θεῖον  
βιούστας

HADRIANVS ACTIO VIII. CONSTANTINVS IMP. 633  
P.L. IRENE

ANNO CHRISTI 787.  
 Βιοῦτας τεσσαράκοντες καὶ πε-  
 πληρωταὶ ἐπ' αὐτοῖς γεγενμένον·  
 βδελυγμα ἀμδρωλῷ θεοτεία. εἰ  
 θρεῶσ πάντας ἐγχελυπτες πᾶς πᾶς  
 θελῆτη καὶ σεμνὴ ἀμφίσσιν τε-  
 νειμόντοις, δι' Ἐπιποίου μορθούσθα-  
 σται. ἐν τῷ τῷ αἴωνι χρόνῳ πᾶς ιε-  
 ερπός αὐτῷ μὲν μετειλατεῖσθαι πᾶς πᾶς  
 ἀμφίσσιν τεπληνετο. πᾶς τῷ διὰ  
 διὰ χειλαν, διὰ διὰ καλλωπορίαν  
 παραλαμβανεται, προφέταις ἐχα-  
 τηρεῖσιν, ὡς ὁ μέγας ἐφι Βασιλεος.  
 Διὰ οὐδὲ ἐκ σπειράν οὐφασιδάν  
 πεποιηιμέριαν ἑδπτε ἐνεδέδυτο πε-  
 οὐδὲ τεσσεράκοντας ἐπρόχεος Ἐπιβλή-  
 ματε ἐν τοῖς ἀκροῖς τῷ ματάν. ἦ-  
 κουσαν τῷ ἐν τῆς θεοφόρησ γλώτ-  
 της, ὅποι τὰ μαλακὰ Φοροῦσης ἐν  
 τοῖς οὐκοις τῷ βασιλέων εἰσίν.

12.

Οπ μὴ ἔχων πε τὰ τεσσαράκοντα,  
 μὴ Ἐπιχροῖν κτίζειν δίκτη-  
 εον οἶκον.

Οπ πνὲς τῷ μοναχῶν κατελι-  
 πόντες τὰ ἑαυτὸν μοναστεῖα, ἐφι-  
 μροισ αρχάν, Εἰ τὸ ιστακούνεν αιανό-  
 μροις, ἐγχειλίοις κτίζειν δίκτηειοις  
 οἶκοις, πε τεσσαράκοντα μὴ ἔχον-  
 τες· εἴποισ οὐδὲ τοῦτο Ἐπιχρός ποιεῖν,  
 καλυνέσθω ταῦτα καὶ τὸ τόπον Ἐπι-  
 σπόντου. εἰ δὲ τὰ τεσσαράκοντα μὴ  
 ἔχει, πε βεβουλαμένα αὐτῷ εἰς πρᾶς  
 αγόδωσαν. τὸ αὐτὸ δὲ φυλακεσθατεὶς  
 Ἐπι λαϊκῶν καὶ κληρικῶν.

viuunt, \* offendentes: ac per \* odio ha-  
 hoc completer in eis quod scri-  
 ptum est: *Abominatio est pec- Eccles. 1.*  
 catori Dei cultus. Igitur si in-  
 uenti fuerint deridentes eos qui  
 vilibus & religiosis vestimentis  
 amicti sunt, per epitimum cor-  
 rigantur. Priscis enim temporib-  
 us omnis sacratus vir cum me-  
 diocri ac vili veste conuersa-  
 tur. Omne quippe quod non  
 propter necessitatem suam, sed  
 propter venustatem accipitur,  
 \* elationis habet calumniam, \* luxus h.  
 quemadmodum magnus ait Ba-  
 filius. Sed neque ex sericis tex- In regulis  
 turis vestem quis variatam in brevioribus  
 duebat, neque apponebat va- resp. ad in-  
 riorum colorum ornamenta in terrog. 49.  
 summitatibus vestimentorum.  
 Audierant autem ex deisona  
 lingua, quia qui mollibus ve- Matt. 11.  
 stiuntur, in domibus regum sunt.

XVII.

Vt qui non habet ea que ad con-  
 summationem sufficient, mi-  
 nime oratorium edificare  
 domum incipiat.

Quia quidam monachorum  
 deserentes monasteria sua, prae-  
 esse anhelantes, & obedire re-  
 nuentes, inchoant construere  
 oratorias domos, ea quæ ad per-  
 fectionem necessaria sunt non  
 habentes: quisquis igitur hoc  
 visus fuerit agere, prohibeatur  
 a loci episcopo. At vero si sum-  
 ptus sufficientes ad perfec-  
 tionem habuerit, quæ ab ipso de-  
 siderantur, ad terminum per-  
 ducantur. Idipsum autem ser-  
 uandum est etiam super laicis &  
 clericis.